

givelsen af Afgifts anmeldelsen og Afleveringen af Regnskaber, som der findes Bestemmelser om i § 3. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 4 kan vi ogsaa tiltræde Fritagelsesbestemmelserne, men jeg maa saa dog mene, at det vil være rigtigt, at Betingelserne for at blive fritaget for Restaurationsskat altid maa være, at der ikke skænkes stærke Drikke. Saa længe vi overhovedet har en Restaurationsbeskatning i dens nuværende Skikkelse, maa den Virksomhed, som fritages for Skat, have en særlig Karakter, og det vilde være ganske urimeligt, om vi skulde komme ind i et Forhold som dette, at fremtidig alle Afholdsrestaurationer her i Landet skulde betale Restaurationsskat, medens der kan foregaa meget omfattende Beværtning med Spiritus paa den Maade, som her er Tale om, ganske beskatningsfrit.

Hvad angaar § 1, vil jeg gerne fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg maa mene, at det ikke er begrundet at udvide Restaurationsskatten paa den Maade, her er foreslaaet, med alle de Urimeligheder, som Kafébeskatningen indeholder, til nye Omraader og gøre de Pensionater, her er Tale om, afgiftspligtige. Man maa sige for deres Vedkommende, at der her i det store og hele er Tale om et meget jævnt Forbrug, og for mange af dem, der benytter disse Pensionater, har det stor Betydning en Gang om Aaret at kunne tage ud paa Landet en Uge eller to, og de fleste af dem er stillet saadan, at det økonomisk er yderst vanskeligt for dem at gøre det. Der er efter min Mening ikke nogen saglig Begrundelse for at fordyre saadanne Ophold gennem en Beskatning.

Men jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at selve den Formulering, Paragraffen har faaet, vist ikke en Gang vil kunne opretholdes. Paragraffen siger, at Afgift skal svares af Omsætning til tilrejsende Gæster, men med den Forstaaelse, man har af Begrebet tilrejsende Gæster, kan Pensionater ikke modtage tilrejsende Gæster. Jeg forstaa heller ikke Ministerens Bemærkninger i denne Forbindelse ved Forelæggelsen, hvor han sagde, at „den Virksomhed, der bestaar i at beværte ved sluttet Bord samt tage Personer i Logi ugevis eller for længere Tid“, er „fri Næring, og for saa vidt Pensionaterne holder sig til denne Virksomhed overfor fastboende, vil de heller ikke fremtidig blive underkastet Restaurationsskat“. Saa følger Ministeren til: „Det er kun, hvis de, om jeg saa maa sige, gaar ind i Hotel- og Restaurationsfaget ved at huse og servere for tilrejsende Gæster, at Afgiften vil komme til at ramme dem“.

Men Pensionater har jo ikke Lov til at gaar ind i Hotel- og Restaurationsfaget og servere for tilrejsende Gæster. Det syntes, som om Venstres Ordfører ogsaa mente, at Forslaget gik ud paa at lægge Afgift paa en saadan ulovlig Omsætning, men det kan da ikke være Tilfældet. Man kan da ikke vedtage en Lov, der gaar ud paa at lægge Skat paa ulovlig Omsætning; en ulovlig Omsætning maa hindres og ikke stiltiende anerkendes ved en Lovbestemmelse. Jeg maa derfor sige, at jeg ikke har forstaaet den højtærede Ministers Fremstilling af hele dette Forhold, og jeg vil gerne anmode Ministeren om at gøre Rede derfor. Jeg maa opfatte det saadan, at det, der eventuelt kan blive Tale om her, er at lægge Skat paa de egentlige Sommerpensionater for de Pensionærers Vedkommende, der bor i Pensionatet en Uge eller mere. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Ja). Ja, hvis det er Tilfældet, maa jeg dog mene, at man ikke i Lovforslaget vil kunne anvende dette Udtryk „tilrejsende Gæster“. Vi fra vor Side mener, at det hele taget ikke, det er rigtigt at foretage denne Udvidelse af Kafébeskatningen. Vi maa mene, at den Begrundelse, der ligger bagved, nemlig at disse Sommerpensionater paafører Hotellerne en meget stærk Konkurrence, maaske har et reelt Indhold, men det bedste, man paa dette Omraade vilde kunne opnaa for Hotelejernes og andre Restauratørers Vedkommende, maatte være at der blev gennemført en skarp Kontrol, med, at Pensionaterne ikke i deres Virksomhed gaar ud over, hvad der er lovligt for dem som fri Næringsvirksomhed.

Jeg skal endnu kun føje et Par Bemærkninger til om selve denne Beskatning i al Almindelighed. Det ærede Medlem Hr. Wilmann udtalte paa Socialdemokratiet Vegne, at i Kraft af Partiets Stilling til denne Beskatning maatte han ønske, at dette Lovforslag ikke blev vedtaget. Jeg ser imidlertid ikke, hvad det ærede Medlem vilde opnaa derved, idet vi jo har Restaurationsskatten som permanent, og bliver denne Lov ikke vedtaget, og der ingen Ændringer sker, gælder stadig den gamle Lov. Men jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister har slettet den Revisionsbestemmelse, der hidtil har staaet i Kaféskatteloven, og det er vi fra vor Side imod. Det radikale Venstre har hele Tiden været imod en Kafébeskatning i dens nuværende Form og er det stadig. Det glædede mig at høre i Dag, hvordan den konservative Ordfører i Virkeligheden gav Udtryk for sin daarligere Samvittighed ved at have været medvirkende ved Ind